

CSILLAGOS

2020/6

templomi hírlevél

Igemagyarázat

Tanévnyitó

„Fordítsd ide füledet, hallgasd a bölcsek szavait, és figyeljen elméd tudományomra! Mert gyönyörűséget szerez, ha őrzöd azokat magadban, ajkodon is állandóan ott lesznek. Legyen az ÚRban bizodalmad, ezt tanítom ma neked, bizony, neked!”

(Péld 22,17–19)

Ünneplő gyülekezet, kedves diákok, kedves régi és új kollégák, szülők, családtagok!

Útra indulás. Valahányszor erről az istentiszteletről kezdtem gondolkodni és kutatni, Urunk Istenünk milyen üzenetet küldött mára, mindig ehhez jutottam: Útra kelés, kezdet, elindulás.

Több, az iskolához kötődő ünnepi istentiszteletünkön is (pl. szalagavató, ballagás, tanévzáró) inkább a visszatekintés a feladatunk, hogy visszaemlékezzünk az eltelt idő egy szakaszára.

Ez egy egyszerűbb dolog, hiszen ilyenkor egy olyan időszakra gondolunk vissza, amiről már tudjuk, hogy milyen volt, mi történt, hogyan éreztük magunkat. Ami elmúlt, elmúlt, és bár biztosan nem ugyanúgy érzékeljük és értelmeztük minden pillanatát, nagy meglepetéseket azért talán már nem tartogat a számunkra. Most pedig meg kell próbálnunk előre tekinteni, az előttünk

álló időt kutatni, készülni rá, venni az akadályait, tervezni. Úgy hiszem, ez sokkal nehezebb feladat.

Amikor kiszámíthatóbb az életünk, és megy minden a maga rendjén, akkor sem lehetséges a jövő kiismerése, teljes megtervezése. Most pedig, amikor hetente változnak a körülményeink, heti rendszerességgel változhat a szabályozás – mit szabad és mit nem, hova mehetünk és hova nem, és mikor, és úgy egyáltalán, hogyan alakul a járványhelyzet –, az előretekintés még nehezebb. Sok a kérdés, a bizonytalanság, s nem csoda, ha ez a helyzet feszültséget is okoz bennünk.

Annál is aktuálisabb lehet a dolog azok számára, akik nem csak egy új tanévet kezdenek ebben a szeptemberben, hanem egy új iskolában kezdik meg munkájukat: nagy szeretettel köszöntjük körünkben Iskolánk új tanárait és diákjait.

Nézzük meg tehát, mit is tud üzeni ma nekünk teremtvő Istenünk? Mi legyen tehát?

Hát, jövőbe sajnos nem látunk. Vagyis: sajnos vagy nem sajnos, de nem tudjuk megjósolni, mi lesz holnap vagy a jövő héten. Mégis szükséges a jövőre figyelni, hogy neki tudjunk indulni ennek az előttünk álló időszaknak.

S előre tekinteni az ismeretlenbe csak akkor nem lesz félelmetes, ha reménységgel tudjuk ezt tenni.

- Reménységgel afelől, hogy nem a bizonytalanba megyünk, az ismeretlenbe, hanem Valaki járt már ott előttünk, aki vezet az úton, és megóv a botlástól.

- Reménységgel afelől, hogy nem kiszolgáltatottságba megyünk, hanem a Mindenható Isten biztonságába, hogy Ő vigyáz ránk és gondoskodik rólunk az előttünk álló időben, amit mi még nem ismerünk.

- Reménység afelől, hogy nem veszélyekkel, hanem békességgel és nyugalommal teli időszaknak nézünk elébe.

Mert van, aki vezet, van, aki után mehetünk. S ma is dönthetünk afelől, akarjuk-e követni? Engedjük-e, hogy vezessen? Hogy tanácsoljon? S engedelmesek leszünk-e vezetésének? Mert ha őt követjük, akkor megtapasztalhatjuk, hogy a káoszból hogyan lesz rend, hogy minden probléma

megoldható, minden kusza élethelyzet ki-simítható, hogy a megbocsátás létezik, és még sokminden mást. De a döntés a miénk: követjük-e Őt?

Ragaszkodjunk hát ahhoz az Istenhez, aki ma is kínálja vezetését, útmutatását!

Ima:

Megtartó Istenünk! Köszönjük, hogy nem kell tanácstalanul, bolyongva járnunk életünk útjait, hanem Te útmutatást adsz nekünk. Köszönjük, hogy nem bizonytalanba, hanem biztos helyre indulunk Veled, és bátran Rád bízhatjuk a holnapot, és életünk minden napját. Köszönjük ezt az ajándékot, és add, hogy valóságosan át tudjuk élni, milyen nagy kincs a Te közelséged! Látod, mennyiszer önállósítanánk magunkat Tőled. Hogy mennyiszer utasítanánk el szavadat, gondolva, mi jobban tudjuk. De azt is látod, mennyi terhet vonunk ezzel magunkra feleslegesen. Most viszont arra kérünk, vezess bennünket! Gyere velünk, kérünk, ebbe a tanévbe, és tedd áldottá ezt az időt! Jézusért, a Te fiadét kérünk, hallgasd meg imádságunkat! Ámen.

Miklos Annamária, lelkipásztor

Irodalom

Rákos Loránt:

Új Trianon

Már semmi sem lesz olyan, mint régen,
de sose feledjük el, milyen volt!

Mert olyan hazánk volt nekünk e föld,
mit izzó verítékkal és hévvel
délcegen vitt győzelemre, jőve
Verecke kapuján – ezredévek
létjogával – a honfoglaló nép,
és minek hírért azóta egy kö
alatt elnyomja egy torz gondolat...
Olyan szeretett ország volt e föld,
mit első királyunk a szent kereszt
tövénél a mennybe ajánlott, hogy
térjen rá béke s égi akarat...
Igen, emlékezzünk rá, hogy olyan
hazánk volt nekünk, hol a Kárpátok
ölében és a mennyek tükrében
hullámozott a kalászos tengere;
és hűvös erdők lehetetétől
frissült fel az aratás embere...
Hát emlékszel már őseid bájos
meséire: a magyar regék nagy
tetteire, a szavaknak zengő
intelmeire, mikkel életed
dobogójára léptettek azok,
kiket feledni soha nem lehet?
Oh, ti fáradt magyar testvéreim,
kik bánatosan viselitek ma
lelketeken Trianon gyászának
sötét leplét, ocsúdjatok fel a
magasba, mert mit lsten az ígén
s hiten át, ész, erő vívmányában
egy jussként adott, az darabokban
az embernél meg nem maradhatott.

Bizony nem! Mi sokfelé hasított
szívek, igazából egyek vagyunk;
s a könnyeken emelt zord határok
mögül, ha ugyanazt a csillagot
látjuk, akkor egyet is akarunk:
végéhez érni már a sírásnak
s elébe menni a virradásnak...
De addig se feledjük – mert csak úgy
ölélheti, kit a toll elszakajt,
az anyakebelben maradt magyart –,
hogy karotok ez átfont koszorú,
mely hön szorítja magához csonka
testét, hogy csendben szívére bízza:
olyan hazánk volt nekünk, ahol a
szó és törekvés fénylő égíse
karöltve hirdette e hon sorsát,
hogy erényeken áll Magyarország.
Így volt ez mindig, mióta csak van
emlékezet, melyben volt nekünk egy
ország, hol Csekén Kölcsey hívta
egy közös imára e zaklatott
nemzetet, örök reménysugarba
szóve a lelkeket. Emlékezz, hogy
volt nekünk egy négytornyú Pozsonyunk,
hol a diétán új alapjait
hirdette e népnek a Legnagyobb
Magyar: nyelvünk evangéliumát.
Olyan hazánk volt nekünk, ahol a
bátorság arcaként egy ruszkai
Dobó István állt elő, s a forró
epekedésre pedig Zólyomnak
fia, Balassi Bálint tanított.
Vagy ne emlékeznél a szomorú
Új Simeonra, a bibliás pap
Tompá Mihályra, kinek hamvai
Gömör ódon földjét serkentik egy
vateszi jövőbe gyökerezni?
S hátat fordítanál Kassa nemes
halottjának, ki óva intőn hív
tetemre egy felsarjadt nemzetet?
Oh nem..., nem pusztán a múlt keserű
álma ez, minek elhalványuló
képeit elmossa a mord jelen

érdektelen pátosza, mert ez a mi utunk, melyen egyszer eljutunk tán oda, hol a szivárvány íve új idők igazságához vezet. Ne kopjon, hát, el a színe, mint a Jernyén alvó Szinyei sírjának palettája, vagy mint Munkács híres ecsetforgatójának alkonyba boruló tarkasága. Bizony ám, magyar testvéreim, mindez úgy cseng fülünkbe, mint egy szép óda, melynek idejét majd elüti az óra...

Ámde addig is ne hallanád..., ne hallanád csendülni, mint egy ringó, sűgő dallamot, Szenci s Ráday énekét, vagy egy-egy tanulságát a komáromi mesés, Jókai tollának? Mindezt hallanotok kell – Gábor Áron ágyúi dörgését, vagy Kőrösinek az őshazából hozott dobogtató hírverését –; majd kegyelettel s egy halk sóhajjal szórjuk meg virággal Házsongárd szent vetését... Igen, ti e veszteség alatt megtört hősei e szétdúlt hazának, kik gyűlölet és gyilok vad ostroma között is helytálltok e magasztos küldetésetekben, ezerszer is legyetek áldottak, s bátrak, mint Nándorfehérvár bajnok Hunyadija vagy a szigetvári dalia, Zrínyi, ki erejét az orkán is alig érhetette utol.

Hát tudnátok oly pontját mutatni e honnak, ahol ne regélnének sikerről a magyar buzgalom nagy érdemei? Mégha más éli is most hazánk ékei, mindig tudjuk, hogy a titokban, a csendben a mi vérünk folyik, és azt is tudjuk, hogy Segesvár ködjében ki bujdosik.... Hajtsuk most le egy közös kebelre elalélt fejünket, és tekintsünk egy végtelen kikeletbe, mint a Szalontáról indult Arany János Toldija, ki szilárdan s merészen mutat oda, hol székel még hegyén az ősi Buda. Nézzünk az örök Hatalomra, ki egyszer az összes fájdalomra elnyomja – Ligetfalu kisdedjeinek halálsikolyát, hajtott száműzöttek könnyeinek csorgását –; s a sok-sok elásott kín – hangos sírok és hallgatag bölcsők –, mind-mind elmúlik majd a búsulás; s csak marad utána a nesztelen béke: egy új, véresebb harcnak a vége... El fog dőlni a viadal... s ki a hűség és remény oltárán áldoz, rá köszönt majd a diadal...

Már semmi sem lesz olyan, mint régen – mikor még rólunk egy felhang dalolt –, de sose feledjük el, milyen volt...

Méhi, 2020. augusztus 13.

Vaskői Károly:

Parancsolat

Szabott úton harcod vívjad,
igaz ügyért feszítsd íjad!
Gondolatod úgy tereled,
hogy előre vigye tettet:

Mert égnek vagy gondviseltje,
félelmeid űzd el messze!
Béke, remény veled tartson,
erős vár a hit, bizalom!

Szív sóhaját meghallgatva
örömet táplálj magadba!
Sötét gúnyád akaszd szegre,
színes, víg mezt ölts helyette!

Kétkedésed hagyd el végleg,
öntudatod legyen vérted!
Jóért küzdő szorgalmadat
ötvözze a vasakat!

Ha szembejön a búbánat,
fordíts néki bátran hátat!
Adakozz és légy irgalmas,
alázattal vedd, ha adnak!

Hazugságnak, irigységnek
sárga lángját sose éleszd!
Igaz legyél és őszinte,
vidd tudásod magas szintre!

Tanulj sokat, képezd magad,
tisztán lásd a világot!
Érezz együtt mindig azzal,
ki elesett s küzd a bajjal!

Holnapod – hogy boldog legyen:
Hordozd mélyen a szívedben
parancsait vésett kőnek,
szeretetét Teremtődnek!

2020. augusztus

Oktatás

Rendhagyó tanévnyitó

A Református Alapiskolának az iskolahálózatba való besorolásával 2020. szeptember 1-től a gyerekek egy újabb korcsoportja számára adódik lehetőség arra, hogy a Szlovákiai Református Keresztény Egyház által alapított és fenntartott rimaszombati intézményt látogassa. Az elmúlt több mint 20 év

gyakorlatához hasonlóan – újabb gyerekekkel, szülőkkel és pedagógusokkal – kibővült körben szeretnénk volna közös tanévnyitó istentisztelettel kezdeni az új évet. Sajnos a járványügyi helyzet romlása ezt nem tette számunkra lehetővé.

A 2020.szeptember 1-jén megtartott ünnepi istentiszteleten a református templomban csak a Tompa Mihály Református

Gimnázium diákjai és tanárai, az alapiskola pedagógusai, valamint a négyosztályos és nyolcosztályos gimnázium első éves diákjainak szülei vettek részt. Az istentiszteleten Mikos Annamária intézményi lelkész hirdette az ígét. Molnárné Pelle Beáta megbízott igazgató ünnepi beszéde után elsőként a Református Alapiskola alsó tagozatának pedagógusai: Zagyi Judit, Mihály Ágnes és Hanyus Elza tanítónők, Herényi Máté Tímea és Privacsek Éva nevelőnők tettek fogadalmat. Őket követően a négyosztályos gimnázium 7 és nyolcosztályos gimnázium 14 első évfolyamos diákja tett fogadalmat.

Az alapiskola tanulói másnap, szeptember 2-án kis közösségben kezdték meg a tanévet. Az ötödik évfolyamosok az osztályfőnökük vezetésével ismerkedtek egymással és az iskola épületével. Az első és második osztályosok számára a Rárósy-ház

udvarán tartottunk rövid tanévnyitó ünnepséget.

A 2020/2021-es tanévet a gimnáziumban 169, az alapiskolában pedig 55 tanuló kezdte meg. Az óvoda két csoportjába 40 gyereket írtattak be. Az iskolai klubot két csoportban 47 tanuló látogatja. Az internátusnak az idei tanévben 32 lakója lesz.

Az Úr legyen gyülekezetünk és oktatási intézményeink őrző pásztor!

Elkészült a sportpálya

A Gólyavár Református Óvoda építésekor felszámolásra került a Tompa Mihály Református Gimnázium udvarán található aszfaltozott kosárlabdapálya. Mivel az eredeti füves pálya több korábban elkövetett beavatkozással használhatatlanná vált, a diákok számára szinte semmilyen lehetőség nem maradt a kültéri sportolásra.

Magyarország Kormányának óvoda-fejlesztésre és iskolafejlesztésre szánt támogatásának köszönhetően, kiváltva az óvodaépítésnél felszámolt pályát, az elmúlt napokban sikerült befejeznünk a régebbi füves pálya átépítését és korszerűsítését.

A Tompa Mihály Református Gimnázium, a Református Alapiskola és a Zlatica Oravcová Evangélikus Alapiskola diákjai ezentúl a régió legkorszerűbb többfunkciós sportpályáján gyakorolhatják a labdajáté-

kokat. A szabvány méretű kézilabdapályán tenisz-, röplabda- és kosárlabdaedzéseket és versenyeket is lehet majd szervezni. A pálya mellett megújult a távolugrógödör is.

Hivatalos

Tisztújítás eredménye

Amint azt az előző számban is jeleztük, egyházközségünkben is sor került a hatályos egyházi törvények által előírt tisztújításra. 2020. augusztus 30-án megtartottuk tisztújító egyházközségi közgyűlésünket. A közgyűlésen a jelenlévő választójoggal rendelkező önálló egyháztagok két gondnokot és tizennyolc presbitert választottak, akik az elkövetkező hat évben a lelkészekkel közösen kormányozzák majd egyházközségünket.

Gondnoknak Bán Zoltán és Borbás Barnabás lett megválasztva.

Az elkövetkező ciklusban presbiterek lesznek: Bőd Sándor, Csomós Elemér, Hízsnyan Zsuzsanna, Burszki József, B. Kovács István, Sikó Elemérné, Tari Mária, Czeplédy Zoltán, Béres Bálint, Boros Zoltán, Huszár Zsuzsanna, Hutka Edit, Szabó Edit, Arany Nikolett, Poór János, Molnár Gábor, Czákó Attila és Széplaky Tünde.

Pótpresbiternek Máté Zoltán, Pósa Judit, Varga Tünde, Kónya Katalin, Sebők Attila, Szabó Gabriella, Kovács György, Ubrežič Árpád, Topor Bálint, Farkas Katalin és Pál Dezső lett megválasztva.

Mivel a meghatározott tizenöt napon belül senki sem emelt panaszt a választás ellen, a választás eredménye 2020. szeptember 15-én jogerőre emelkedett.

A megválasztott tisztségviselők 2021. január 1-jét követően lépnek hivatalba.

Ismer olyan reformátust,
aki nem kapott CSILLAGOS-t?

Kérjük, közölje velünk, hogy a következő számot ő is megkaphassa.

Az átmeneti időszakban a lelkesi hivatal hétköznaponként 9.00 – 11.00 óra között van nyitva. A lelkipásztorok telefonon, e-mailben vagy személyesen a megszokott helyen továbbra is megkereshetők.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékot a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607

Hirdetések

Rendszeres alkalmaink

Az őszi időszakban a következő időpontokban tartunk istentiszteleti alkalmakat:

szerda: 10.00 óra

péntek: 10.00 óra

vasárnap: 10.00 óra

Az istentiszteleteken továbbra sem vehetnek részt azok, akik karanténban vannak, vagy fertőző légúti megbetegedésre utaló tüneteik vannak. A templomba belépni és ott tartózkodni kizárólag a felső légutak maszkkal, sállal vagy kendővel történő eltakarásával lehet. Belépéskor kézfertőtlenítőt is használni kell.

Örömmel adunk hírt arról, hogy földszinti gyülekezeti termünk építése a végéhez közeledik. Szeretnénk, ha legkésőbb év végéig használatba tudnánk venni. Hálásak vagyunk Istenünknek, aki megsegített minket ebben az építkezésünkben is. Hálásak vagyunk gyülekezetünk adakozó szeretetéért is. Hordozzuk ezután is imádságainkban gyülekezeti termünk ügyét. Aki pedig szívesen támogatná még az új gyülekezeti terem munkálatait, adományát átadhatja a lelkesi hivatalban, vagy utalhatja a lelkesi hivatal folyószámlájára.

A Csillagos lapjait Szarvas László fotói tették színesebbé (Új Trianon, Rendhagyó tanévnyitó).

CSILLAGOS templomi hírlévél

Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat

www.rirek.sk • facebook.com/rireksk • rirek@rerek.sk

+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176